

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

K volitvi na Notranjskem.

Na dnevnem redu slovenskih listov, vsaj v Ljubljani izhajajočih, je notranjska kandidatura in sodeč po razsrjenosti, s katero se osobito uradni in cerkveni dnevnik že zdaj zganjata v osobo niti še ne proglašene kandidata, mora dotičnej gospodi res silno tesno biti pri srci in volitev v Postojino jim je tista Arhimedova točka, s katero bi radi ves takozvani radikalni svet vrgli iz stežajev.

Po pristno ameriškem načinu začeli so z osobnimi napadi in skoravno se je še nedavno za-trjevalo, da je kandidatura dra. Zarnika absolutno nemogoča, jih to vendar ni zadrževalo, nadalje-vati osebnih napadov skozi dve številki, in to na tak način, da je vsakega omikanega človeka nehotoma obšla nevolja in da je bil je jeden glas, da se tako še ni pisalo v nas, dokler se ni porodil turnatični naš Benjamin.

Ko bi mi hoteli ponašati se, da sam je znan „sloveči francoski zakonik Code Napoleon“, imeli bi jako ugodno priliko, navajati iz njega določbe, da je zasledovanje očeta zabranjeno, a taka ničemurnost nam je tuja, vrhu tega pa je naime „O no-tranjskem kandidatu“ (oziroma uvodni članek) tako podobno svojemu duševnemu očetu, da bi bilo vsako zasledovanje nepotrebno, da se slednji tega svojega

proizvoda niti odkrižati ne more. Ko bi že družih markantnih potez ne bilo na strastno nagubančenem lici, razodeva ga že činjenica, da se je i v tem članku zakadil v osobo dozdevnega pisca, da si je z jako živo domišljijo a z malo srečno roko izbral onega gospoda, ki mu najbolj preseda, a konečno vender vsikliknil: Ne, ne, to je absolutno nemo-goče! Ta boj z absolutno nemogočnostjo je mej drugim jedna najglavnejih lastnostij našega najno-vejšega viteza de Saldapenna.

Prestopivši k stvari samej, obžaluje oficijozus, da je položaj do sedaj še tako meglen, tako ne-jasen, ker se dr. Zarnik še ni izjavil proti svojim volilcem, je li pripravljen zares vsprejeti zopetno volitev. Za Boga, ako v tej zadevi nič gotovega ne veste, zakaj pa ti strastni napadi, zakaj ta boj z lastno domišljavostjo, zakaj to predbacivanje, vzlasti če se pomisli, da se vse časti vredni g. Obreza v tej zadevi tudi še ni izjavil in se nam celo zagotavlja, da je v krogu državnih poslancev na Dunaji izrekel se, da te candidature na noben način ne prevzame?

Oficijozusu ni bilo do tega, da bi stvar samo na sebi resnobno in temeljito preiskaval, temveč ravnal je tako, kakor nekaj v Dunajskem „Wurstel-praterji“, kjer se je konec vsake marionetske predstave pobil nepriljubljeni žid, v Dunajčanov ve-liko radost. Po tem receptu skrojen je omenjeni članek, ki bi po svoji vsebini bolj sodil v kak so-cijalistični list, nego v predale uradnega glasila.

Priznava se sicer dru. Zarniku nenavadna na-darjenost in redki dar prirojene zgovornosti, a očita se mu, da njegova postava ni ustvarjena za poročevalčevu tribuno. Ko smo čitali ta stavek, skoro nismo verovali lastnim očem, a ko smo se preverili, da je res tako pisano, posilil nas je — smeh. Gotovo se je pisec tega lapidarnega stavka, predno ga je poslal mej svet, dvakrat ogledal v zrcalu ter se pri tem osvedočil, da se njegovega rojstva kosti ustvarjene (!) za poročevalčevu tribuno.

Novost nam je tudi, da bi se govorniku, ka-teremu na ljudskih shodih in po taborih gladko teče beseda, v sedanjih razmerah ne smel izročiti častni mandat narodnega poslanca. Te „sedanje razmere“ morajo več nego čudne biti in mej vrstami se čita, da se tacega na nekem me-stu ne mara, ki se je že mnogo let, z vso odločnostjo in vsekdar značajno potezal

za naše narodne pravice. V tem grmu tedaj tiči zajec!

Mi smo tacega trdnega prepričanja, da nam bode malo pomagano s tacimi poslanci, „katerih zgovornost je podobna elegantnemu ra-pirju“ — kateri naših dež. poslancev ima ta izredni dar božji, ni izrečno povedano, pač pa tako rekoč na jezik položeno — pač pa s tacimi, ki vedno ostanejo neomahljivi in neupogljivi v načelno narodnih vprašanjih. Želeli bi bili, da bi bila v novjšem času marsikateremu naših poslancev beseda menj gladko, ali če hočete, manj elegantno tekla, a da bi bil ostal, kar je bil, ali kakor smo si ga vsaj mislili.

Jako malo umestno je, naglašati resno parla-mentarno delovanje pri tem vprašanji. Saj se ne bode v Postojini volilo v državni zbor, ampak v de-želni zbor kranjski, katerega zasedanja pa so skoro vedno krajša, katerega področje se je, žal!, odkar so upeljane neposredne volitve v državni zbor, tako pristrgilo, da se o pravem parlamentarnem delovanji skoro govoriti ne more. Sicer pa se nihče ne more ponašati s posebnimi ali sploh kacimi parlamentar-nimi uspehi. To je baš tista mōra, ki nas vse tlači, ki prouzročuje narodno stagnacijo in katere otrovni plod so — sedanje razmere.

Kar se pa tiče „gospodarske razumno-sti“, bi pač trebalo „milovalnega smehljaja“, kedar človek v roko vzame najnovejši naš uradni dnevnik. Toliko lepega denarja, toliko krvavo zaslu-ženih žuljev naših davkoplačevalcev razmetalo se bode za list, ki je posvečen osebnostim, razporu, — marotti! Ali je to mari gospodarska razumnost?

In če se je oficijoznemu piscu že potrebno zdelo, kot bojno orožje v roke vzeti deželnih odbor-nikov mesečne pobotnice izza preteklih let, ali ga ni prav nič vest pekla, ko se je spominal onega blaženega profesorja, ki je ob jednem užival dopust in plačo in ki je baš sedaj v istem sedenju polo-žaji, da mu plačane javne službe se treba opravi-liti, bodi si zarad. kakoga dru-zega prisiljenega ali kajenega vzroka, temveč da mu plači vse svoje podjetje, ustanovljeno samo v cepilo na-rodno stranko in sejalo pre Da, da, tudi mi smo tega mnenja, da „Zdor prevzame kako dostojanstvo, temu mora biti resna

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

(Dalje.)

II.

Trg Mozirje ne more se ponašati s posebno lepoto in mnogovrstnostjo bogato okrašenih hiš in poslopj, a vse hiše so lične, čedne, rekel bi, pri-jazne in niti jedna podrtija ne žali rada vajenega očesa. Jediní večji „glavni prostor“ knji orjaška lipa, sicer že itak čednega prostora najlepši bisar. Čudno se nsm je zdelo, ko smo na tej lipi zagledali veliko, počasi v lahnej jutranjej sapi plapoléčo za-stavo v čistej barvi nedolžnosti. Ta nenavadna pri-kazen nas osupne, zato povprašamo mimogredoče, kaj da snežnobela zastava na lipi pomeni? No, isti nas poučijo, da se je zastava pač kot prava na-rodna trobojnica na lipo pritrdila, da so pa to leto v celej dolini trobojnice pretvorile se v barvo

deviško. Nekateri so sicer trdili, da je temu krivo večkratno slabo vreme, hudobni jeziki pa so govorili, da so to čudno spremembo prouzročili tukajšnji „narodni“ trgovci. — Hudo bi se pregrešili, ko bi pri opisovanji trških znamenitostij pozabili staro-davno znamenje sredi trga, tembolj, ker se istega še tu pa tam drže sledovi „fresco“ umotvorov, s kojimi se je bil nekov umetnik prošlega stoletja iz slavne „Lučke“ šole na to čudno zidovje ovekovéčil. Jako žal nam je bilo, da nismo zamogli vsprejeti popolnega utisa slikarji „Lučkega Rubcva“, ker so jih neusmiljene vremenske neizgode tako nečisto oplu-kale, da so od njih samo še sledovi ostali, in so le ti bodo kmalu izginiti pogledom kritičnih očíj.

Čedne in prijazne so hiše ob straneh „glav-nega“ prostora, akoravno mnoga izmed njih kažejo znamenja precejšnje starosti, boljših preteklih časov. Mozirski tržani v prošlih časih neso ravno malo ulogo v gorenjosavinjske dolini igrali. Nekedaj ime-nitne mozirske rodovine pa so večinoma izumrle, le nekatere, tudi v javnem življenji dobro poznate, so še v potomcih ohranjene.

Najjasnejši dokaz stare zgodovine trga pa je gotovo mozirski „rotovž“, čegar starosivo, okorno zidovje nas je k napačnemu mnenju napeljalo, da so morebiti ostanki kacega stolpa od nekdanjega grada „Moosburg“, od katerega neki je trg dobil svoje ime, bili v to poslopje preustrojeni in popravljeni, a pozneje poučili so nas, da je omenjeni grad stal višje nad trgov.

Na severne strani trga prekopan je do-molj hudomušni stol Trnjavo in na nekoli mestu stoji sv. Jurija, kakor tudi deloma precej stare nagro-bne spominke starih rodovin na zunanjem cerkvenem obzidji. Mej njimi se tudi nahaja spominke uzornega domoljuba Josipa Lipolda, ki je še imel naslov „Landschaftlicher Freisass“ ter je bil tudi deželni in državni poslanec.

Kakor rečeno, v Mozirji ne bode opsovalec občudoval posebnih umotvorov človeške roke, al vender se mu bode trg po svoji prijazni, rekel bi slikovitej legi tako prikupil, da se ga bode ne-hote ista želja polastila kakor sv. Petra na gori

volja izpolniti natančno vse svoje dolžnosti. Kdor vidi pezditi v očesu svojega bližnjega, naj tudi bruna v lastnem očesu ne prezira.

Na ostale oficijozne ugovore in napade bomo odgovarjali v prihodnjem članku, ker nam je danes zmanjkalo prostora.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Odbor omenja, da ne more nihče ugovarjati, da se ne nahajajo taka prikrajšanja v škodo obrtnikom, trgovcem in občinstvu, ter da je treba pomoči zoper to po zakonodajskem potu. Zaradi tega se delovanje na to, da se odpravijo te napake, gorko odobruje.

Odbor se načelno izjavlja za izdavo po poslanci pl. Pacherji predlaganega zakona, kateri bi mogel odpraviti te za realne obrtovalce in trgovce škodljive napake, katere se nekaj let sem vedno bolj širijo.

Odbor se zлага s splošno določbo §. 1. predlaganega postavnega načrta, po katerem bi moralo vse blago, katero v zaprtih zavrtkih, torej v škatlicah, zabojčkih, pušicah, steklenicah, piskrčkih, vrečkah in jedn., ali v klobučicah, vretenih, na papirji itd. zvito ali namotano, v skladih zloženo ali ulito pride v malo trgovino, tako, da se pri navadni prodaji množina njih vsebine v posamičnih zavrtkih ne prešteva zopet, ne pretehtava in ne premerja, na vnani strani vsakega zavrtka imeti na razločno viden način naznanjeno množino vsebine.

K določili §. 3. omenja odbor, naj bi prodajalec, kateri jamči kupcu za prav naznanjeno množino, imel regresno pravico proti onemu, od katerega je dobil blago. — V §. 5. naj bi se po mnenji odborovom vzprejelo še določilo, kdaj zadobi zakon moč.

Odgovarjajoč na vprašanja pod a, b in c vis. trgov. minist. ukaza, omenja odbor, naj bi se poklicala zopet enketa, če ne zadostuje naštetih vrst blaga, pri katerih se nabajajo prikrajšanja, katere je navela pri dolenje-avstrijski trgovski in obrtni zbornici zborujoča enketa. — Ker se je odbor izrekel za splošno določbo §. 1. postavnega načrta, ni treba še posebe poudarjati, naj se zakon ne uporablja samo pri tkaninah (bombaževini, prtenini, volnenim in svilenem blagu), marveč tudi pri drugem blagu.

Obligatorno naznanilo razsežnosti pri tkaninah naj se ne nanaša samo na dolgost, marveč tudi na širokost. Napačnostna meja naj bi se ne dopuščala, ker bi potem v mnogih slučajih utegnila postati pravilo. Postavna dolžnost, naznaniti mero, število ali težo naj se nanaša na blago v notranjih deželah izdelano, kakor tudi na ono, katero je importirano in za notranji promet določeno.

Gledé postavnega načrta o dolgoti štrén in o določbi dobrotnosti pri prejah in cvrtnih meni odbor, da se tak zakon pač prej izvesti ne more, dokler ni upeljano metrično-decimalno numerovanje preden in se ni dosegel sporazum z inozemstvom gledé dozdajne dolgoti prej in naznanil dobrotnosti.

Odbor torej predlaga:

Zbornica naj v tem smislu poroča.

Razgovora udeležila sta se g. Vaso Petričič in g. poročevalec.

Zbornica potem vsprejme odborov predlog.

(Dalje prih.)

Tabor. Za šotore bi ne bilo treba skrbeti; mnogo vrlo dobrih gostilnic z že davno slavnoznano „kuhinjsko umetnostjo“, da, še celo jeden „hotel“ (pri avstrijskem cesarji) nam jako ugodno nadomestuje lahne šotore.

Vesele volje smo se vsi štirje sprehajali po prelepej okolici in nismo se zamogli ločiti od te resnično krasne pedi zemlje. Kraji, kakor grič s cerkvico sv. Roka na Brezji, Libija za trgov po prodnatej strugi šumeča, s svojimi kakor ribje oko čistimi tomuni, h kopanju vabeča Savinja, so mesta, kakeršnih bi se človek skoro nagledati ne mogel.

Razen bližnje okolice imajo pa tudi sosedni kraji dokaj krasnega in zanimljivega. Takoj za trgov se dviga nad 1500 m. visoki „Medvedjek“, od koder je prekrasen razgled na celo savinjsko dolino z vsem njenim gorovjem. Ako pa greš za precej velikim, brzo tekočim potokom, Libijo, navzgor, prišel bodeš v tesne in temne skalnate soteske, čudil se bodeš velikauskemu žrelu, iz katerega temne globočine vró Libije kristalno čisti valovi. Dalje na severu pa te vabi ostri, z veličastnim božjim hra-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. avgusta.

Kako se nemške Gračanke zanimajo za pomčenje Slovencev, kaže to, da ima tamošnja ženska „ortsgrupa“ nemškega šulvereina že 1700 članov in 5000 gl. dohodka. Te nemške krasotice naj bi rajši skrbale za izobraženje zgornještajerskih kmetov, nego da podpirajo s svojimi denarji razpor mej Nemci in Slovani.

Nova gospodarska stranka na Českem, katero snuje ravnatelj kmetijske šole v Kadnu, obelodanila je svoj program v nekem oklicu ne nemške prebivalce Českega. Ta oklic izjavlja, da se plemeniti poklic Nemcev v Avstriji vsled samega zanikanja popolnem izgublja in da vsled tega trpé celo gospodarski interesi. Nova stranka pa hoče temu odpomoči in doseči mirno življenje obeh narodnostij jedaa poleg druge. Program nove stranke, ki se bode imenovala „nemško-avstrijska gospodarska stranka na Českem“ bode: 1. Mi smo Avstrije in kot taki se moremo potegovati za cesarja in državo in za naše pravice, ne da bi škodovali pravicam drugega naroda v okvirji obetoječih osnovnih zakonov. 2. Nemško-avstrijska stranka na Českem se bode prizadevala Nemštvu v Avstriji pridobiti zopet upliv, kateri mu gre. 3. Nadalje bode ta stranka vse svoje sile uporabila na to, da se izvedejo potrebne gospodarske reforme. Ta program nas dovolj pouči, kak namen bode imela ta stranka. Poglavitna točka vsega njenega programa je gotovo druga, prva in tretja sti le zato, da njeni pravi namen nekako zakrivati. Ta stranka hoče nemštvu pridobiti v Avstriji upliv, kateri mu gre. Ali to mari ne pove dovolj jasno, da hoče le pomenečevati Slovence. Nemštvu se itak upliv, kolikor je opravičen, ne krati, zato bi te točke treba ne bilo, ko bi se ne nameravala posilna germanizacija. Da se to naravnost ne pove, je naravno, saj so tudi nemški liberalci ves čas trdili, da nečejo pomenečevati Slovanov. Nova gospodarska stranka bode le nadaljevala delo prejšnje ustavoverne stranke pod krinko gospodarskih interesov in pod novim imenom. Nemški člani českega kulturnega sveta sklenili so, ne udeleževati se posvetovanj tega društva, ker so izgubili večino.

Moravski deželni odbor je volil vzlic vsemu ugovarjanju Čehov v deželni šolski svet dosedanja nemška člana Freudla in Belrupta.

Predvčeraj je tirolski deželni zbor se posvetoval o peticiji ljudskih učiteljev, da se ustanovi poseben penzijski fond za učitelje. Večina je ugovarjala temu predlogu in ga tudi zavrgla. Za ustanovitev tega penzijskega fonda so se potegovali največ italijanski poslanci.

Vnanje države.

Kakor se poroča iz Petrograda, še tam ni nič znano, da bi ruski car letos nameraval potovati v Kodanj. Verjetno je pa, da car po končanih vojaških vojah potuje v notranje kraje države.

Francoska zbornica je vsprejela nujnost za revizijski načrt ustave, katerega je vsprejel senat, s 314 proti 48, in izročila ga komisiji v hitro poročanje. Komisija je hitro ta predlog pretresla in s 15 proti 4 glasom sklenila priporočati zbornici, da ga vsprejme. V zbornici je pa prišel včeraj že na vrsto, a ne vemo še, kako je odločila. Ako ga je vsprejela, tedaj ni nobene zavire, da so snide kongres. — Kitajci so zahtevali, da se jim podaljša obrok, v katerem zahteva Francija zadostenje, francoski poslanik pa jim tega ni dovolil, zato je pričakovati, da Francozi napadejo kitajska obrežja, ako se kitajska vlada poslednje trenutje ne premisli in ne uda.

Ker ni misliti več, da bi se na egiptovski konferenci za stalno uredile egiptovske finance, hoče Anglija neki predlagati, da se upelje neki provizorij za tri leta in naj se za ta čas ponizajo obresti od egiptovskega dolga. Francija pa neki noče privoliti v nikako ponizanje obrestij. Za-

mom venčani vrh sv. Križa, od koder se ti prijazna Šaleška dolina kakor zelen prt globoko pod nogami razprostira.

Naravno torej, da je prelepa lega trga in sveži, zdravi planinski zrak že mnogega popotnika privabil preživeti tukaj vroče poletne dni. Leto za letom pride v Mozirje več gostov, posebno pa se je ta trg Hrvatom priljubil, kajti isti so tukaj vsako leto gotovi in z veseljem vzprejeti gostje.

Akoravno — razun pošte in brzjava, brez cesarskih uradov, je vendar Mozirje središče prometu in društvenemu življenju v gorenjosavinjskej dolini. Tukaj ima tudi sedež „Gorenjosavinjska posojilnica“, ki je posebno lesnim trgovcem tega okraja velika dobrota in olajšava.

Mozirski tržani so bili že od nekdaj delavni, za napredek narodno-društvenega življenja; ta delavnost pa se je, kakor izkušnje kažejo v novejšem času še povišala. V Mozirji se nahaja čitalnica, v najnovejši dobi se je tukaj ustanovilo telovadno društvo „Savinjski Sokol“, katerega zastava se je nedavno pri velekrasnej slavnosti blagoslovila. Pač obeta to

stopniki več držav se začenjajo pritoževati, da so angleški zastopniki jako neuljudni in govoré večinoma angleški, če tudi več zastopnikov drugih držav ne razume dobro tega jezika.

Suakimski dopisnik časopisa „Times“ imel je pogovor z majorjem Clarke, kateremu je naročeno graditi železnico v Berber. Ta sudanska železnica bi bila 260 milj dolga in bi stala 750.000 funtov šterlingov; graditi se bode morala najmanj štiri mesece.

Dopisi.

Z Dolenjskega 31. julija. [Izv. dopis.]

Pretečeni teden je v Velikem Gabru na Dolenjskem jela griza se prikazovati, ter se zdaj prav epidemično širi od hiše do hiše. Imenovana vas oziroma šolsko občino Veliki gaber je prav nesrečna v tej zadevi, kajti vsako leto je prav gotovo jedenkrat, kakor tudi letos obiskana po nalezljivi bolezni, koja vsakokrat več ali manj žrtev zahteva. Navadno se jednaka bolezen pojavi mej šolsko mladino, ter se potem širi dalje po šolski občini. Gotovo bo radovedno marsikdo povpraševal zakaj, neki navadno mej šolsko mladino? Čudno, prav istinito čudno — vendar resnično!

Uzrok so gotovo v vsakem oziru izvanredno slabe, za šolo najete sobe; akopram se nova šola že „cela štiri leta“ zida — da bi se tako tem nedostatkom v zdravstvenem oziru odpomoglo, — je ta reč „menda“ vedno še tam, kakor je bila pred leti.

Slavna c. kr. deželna vlada oziroma c. kr. deželni šolski svet, bi morala že iz zdravstvenih ozirov zidanje nove zgradbe za šolo pospeševati; kajti gotovo jima je dosto živo in jasno — govoreči dokaz, da sedanje najete sobe neso zato, da bi se v njih poučevalo — gotovo ne, ker je od leta 1879—1884 vsako leto še navstala ta ali ona epidemična bolezen mej šolsko mladino. Posledica boleznij je vsakdar, da se je ondu šola uradno zatvorila dlje časa. V tekočem letu je bila po izjavi ondotnega nadutitelja šola cele tri mesece in tri dni uradno zaprta. Čujte, čujte!

Zdravniki, kot veččaki so sedaj za šolo najete sobe že čestokrat kot jako nezdrave in popolnoma nepripravne itd. obsodili — in v tej zadevi šolskim oblastnijam prijavili svoja mnenja — vendar od od nikoder ni videti resne volje, da bi se ta nedostatek odpravil; akoravno so dotične obravnave v zadevi šolskega zidanja od krajnega šolskega sveta v Velikem Gabru — že pred več leti popolnem dognane in končane.

Kdo toraj je v prvi vrsti kriv, da ima šolska mladina še sedaj prav nezdrave šolske sobe? Gotovo smem smelo trditi, da skoraj gotovo slav. c. kr. deželna vlada oziroma c. kr. deželni šolski svet v Ljubljani! katera prav po polžovo uresničujeta ter izpeljujeta — na korist nežnej učečej se mladini — že pred leti storjene prepotrebne „končne sklepe“ — krajnega šolskega sveta v Velikem Gabru in c. kr. okrajnega šolskega sveta v Litiji, da se ima hitro ko mogoče nova šola postaviti na že kupljenim prostoru.

Koliko časa se bode še to neki odlašalo?

Opazovalec.

Iz Kranjskega okraja 29. julija. [Izv. dop.] Gospod urednik, večkrat sem že čital v Vašem cenjenem listu dopis iz kakega kraja, kojemu je sledil v kratkem kak odgovor ali — tudi v Vašem listu.

društvo, postati jedno izmed najbolj delavnih narodnih društev na spodnjem Štajerskem, a žal, da čitalnica tukaj, kakor žalibog še tudi marsikje drugej po Slovenskem hira, ker jej manjka gnotne podpore. V Mozirji namreč bi imele biti čitalnične razmere čisto drugačne, kakor so v istini. V kljub temu ne ravno ugodnemu stanju pa so čitalnične veselice vselej sijajne, in, kadar koli se katera priredi, dojde tudi iz sosednih trgov toliko gostov, da jim skoro redno prostora primanjkuje. Samo ob sebi se umeje, da so mozirski tržani, kar se narodnega vprašanja tiče, odločni narodnjaki, pravi naše gore listi in da se niti tukaj niti drugod v gorenjosavinjskej dolini ni ugnezdil kužen rak slovenske narodnosti.

Ne bomo se v sodbi motili, ako rečemo da je temu trgu namenjena posebna prihodnost. Zdravi in sveži planinski zrak, krasna lega v prelepej planinskej dolini, zdrave kopelji v Savinji, vse to podpira upanje, da postane Mozirje nekakov „Štajarski Bled“, za kar bi gotovo bolj sposobno bilo, kakor premnogi, manj krasni „Schwindelkurorti“ na Nemškem.

(Dalje prih.)

Torej ako se jaz danes oglašam, ter Vi, gospod urednik, teh vrstic ne vržete v koš, držala se bo deva Vi in jaz le stare navade — Vi, ker bodete meni dovoliti malo prostora v „Slov. Narodu“, a jaz, ker bodem po načinu protidopisnikov prebavljal ter prežvekoval.

Prežvekoval, gospod urednik, kajne nesrečen izraz? Utegnil bi se kojega izmed Vaših čitateljev polastiti strah, da je pod tem prežvekovalcem skrita kaka četirinočata in še rogata žival, ki bi Vam s svojimi rogovi bodla ter rila po Vašem listu. Da se strah odvrne, bode naj precej tu omenjeno, da bode ta prežvekovalec, prav pohleven ter krotak, si samo malo muhe pobranil, nikakor pa ne bodel ter ril.

V št. 169. „Slov. Naroda“ bere se dopis iz Kranjskega okraja razpravljajoč konferenco učiteljsko v Kranji. Ne bodem trdil, da bi ne bil g. dopisovatelj objektivni, da meni se celo dozdeva, da se je moral še malo truditi, da bolj zakrije svojo notranjost. Ne more pa mi ugajati stavek: „Za odposlanca v deželno učiteljsko konferenco predlagal je g. Stanonik gg. župana Vavkna in Levičnika“. Torej župana, ne — učitelja. Lepa ter častna beseda je sicer „župan“, a na tem mestu je gotovo nezaupnica. Nezaupnica je celej okrajnej konferenci, ako je volila omenjena gospoda odposlancema k deželni učiteljski konferenci radi tega, ker sta župana. Nezaupnica pa je tudi gg. učiteljema Vavknu ter Levičniku. Voljena sta gg. župana Vavkna in Levičnika odposlancema k dež. konferenci zato, ker sta dobra ter izgledna učitelja, temu radi tega, ker sta poleg tega še tudi župana — torej ker imata nekaj „cvenka“. Gospod dopisovatelj, ali ste kaj mislili, da bi s tem znali poniževati svoje učiteljske kolege ter sami sebe? Počasi „Januš“, le stoj da se pogovoriva do konca, utegnil bi doleteti glas od Vaše strani na moja ušesa, kojih lastnik ne ume toliko olike, da bi znal, da to je najdostojnejši naziv, lepo doneč kot najkrasnejši „epitheton ornans“. G. dopisovatelj, kaj bi rekli Vi, ako bi Vas kdo iz učitelja prekrstil ter stalno degradiral v župana v kakej vasi — recimo kar v Vašej? Ne verjamemo, da bi Vas zadovoljilo, še manj pa mesečna plača. Prav res je, da ima beseda župan jako relativen pomen, ter rad, prav rad priznavam, da je to častno nazivanje, a na svojem mestu tu ni bila. Gosp. sta ter ostaneta v prvej vrsti učitelja. Kot dobrima učiteljema izročili so njihovi občani tudi še srenjske skrbi ter brige dobro znajoč, da je dajo v prave roke, kajti kdor pošteno vzgoja njihove otroke tudi občine zapustil ne bode. Kot učitelja — značajna ter poštenjaka — odposlala ter odbrala ju je okrajna konferenca kranjska k dež. konferenci a ne kot župana.

Domače stvari.

— (V „Slovenci“) neki dopisnik z Notranjskega (?) pripoveduje, da je g. dr. Vošnjak v deželnem zboru glasoval za tistih 600 gld., tedaj drugače, kakor dr. Zarnik. To ni res! Gospod dr. Vošnjak je pri glasovanju zapustil zbornico, ker kot ud narodnega kluba ni smel proti glasovati, niti proti govoriti. Kajti klub narodnih poslancev je z dvema tretjinama glasov sklenil glasovati za onih 600 gld. Vprašanje je bilo tedaj klubovo in tisti poslanci, ki so v klubu proti govorili in proti glasovali in mej temi je bil dr. Vošnjak, v zboru neso smeli proti glasovati, ako se neso hoteli popolnem ločiti iz kluba.

— (Ljubljanski „Sokol“ contra Šuklje.) Pred mestno delegirano sodnijo vršila se je danes obravnava zaradi tožbe „Ljubljanskega Sokola“ proti uredniku g. Šukljeju. Sodnik je bil gospod Čuček, „Sokola“ je zastopal dr. Tavčar, urednik Šuklje pa se je zastopal sam. Gospod Šuklje izjavi, da ne vsprejme po Sokolovem odboru poslanega mu popravka v obliki, kakor je. Potem g. Šuklje začne razlagati popravek „Sokolovega“ odbora po svoje in pride do zaključka, da ni mogel vzeti poslanega. Dr. Tavčar pa od točke do točke dokazuje, da je poslano popolnem opravičeno. Magistratni svetnik Perona zaslišan kot priča izjavi, da je stal, ko je „Sokol“ šel mimo, pri uhodu kazinskega vrta, a da ni slišal nikakega sikanja najmanj pa **izzivajočega**, kakor seto trdi v najnovejšega dnevnika notici. Kot druga priča je bil zaslišan c. kr. komisar gospod vitez Schwarz, katerega povabiti je zahteval gospod Šuklje. Gospod vitez Schwarz je imel danes jako nesrečen dan. Takoj ko ustopi v sodnijsko sobo, se z velikim

aplombom postavi pred v sobi mirno sedečega poročevalca nemških listov in ga dvakrat razjarjen vpraša: „Zakaj se smejetel!“ na kar mu je le-ta mirno odgovoril, da mu je to svobodno. Ko je prišel dr. Tavčar govoriti o nepotrebnosti slovenskega uradnega lista, ki išče le škandalov in prouzučuje sodnijske obravnave, prišel je pihati gosp. vitez Schwarz nervozno, prijel za klobuk in zapustil je jako teatralično sodnijsko sobo, pustivši vrata sobe odprte! Čez nekaj časa vrne se zopet gospod vitez Schwarz v sodnijsko sobo. Na vprašanje sodnika g. Čučka izjavi, da on kot c. kr. priseženi uradnik ne more ničesar izpovedati, kajti: „Acta loquuntur!“ Naposled na prijazno povabilo gospoda Šukljeja le pove, da njemu ni znano, da bi bil pevski zbor Čitalnice Ljubljanske naznanil svoj izlet k slavnosti v Vodmat. Dr. Tavčar opomni, da če je pevski zbor to naznanilo opustil, ga zadene malenkostna kazen, to pa ne zavira, da je bil pevski zbor Čitalnice kot korporacija navzočen pri uhodu v mesto s „Sokolom“ in če gospod vitez Schwarz trdi, da izjavi to le kolikor je njemu znano, še to ni dokaz, če trdi to i redaktor Šuklje, kajti gospod redaktor Šuklje menda do skrivnosti policije nema nikakega pristopa. Ko je trajala obravnava jedno uro objavi sodnik gospod Čuček z navadno objektivnostjo razsodbo, po kateri je redaktor g. Šuklje zatožbe nekrivega spoznan in mu tedaj ni treba priobčiti po „Sokolu“ pripisanega popravka. Dr. Tavčar je takoj prijavil priziv proti tej razsodbi in prosil, da se mu razsodba in uzroki iste pismeno uroče. Stvar se bode tedaj v kratkem še jedenkrat obravnavala pri deželni sodniji.

— (O preč. gosp. Davorina Terstenjaka) štiridesetletnici nam se poroča, da se je sicer obhajala v najožjem okrožju okolo slavnega rodoljuba, a da je vendar došlo blizu trideset brzojavnih častitk od vseh strani naše domovine in s Hrvaškega, kakor tudi premnogo pisem, v katerih se vseh izraža hvaležnost in udnost zaradi obilega in neprestanega narodnega delovanja slavljencevega.

— (O Wolfovem slovensko-nemškem slovníku.) Urejevanje slovensko-nemškega slovnika je dospelo do črke H. Nadaljevanje tega dela visi o tem, ali se bode dalo uredniku od vis. ministerstvu podaljšanje odpusta izprositi ali ne. Marsikdo je morda mislil, da bode delo hitreje napredovalo; toda gradivo je tako obilno, tako različno po vrednosti in tako nepripravno zbrano, da ga ni moči hitreje urejevati. Tudi ne kaže začeti tiskati, predno bode vse spisano. Zato je čas, nabrano gradivo pomnožiti. Komur je torej kaj do tega, da bode slovník imel v sebi ves besedni zaklad narodni, prošeni je, naj nabere v svojem kraju kolikor more menj navadnih besed, ter jih pošlje uredniku. Nabranega je sicer zelo veliko gradiva, ali urednik je uverjen, da še nikakor ni vse zapisano, kar bi moralo v slovník; zlasti iz središča Slovenije ni tako bogatih zbirk, kakor na pr. iz Belokranjskega, Štajerskega, Ogarskega, Primorskega. Mnogo tega, kar je zapisano, pa je nezanesljivo blago in se ne more porabiti, dokler mu ne pride potrdbe od drugod. Vsak, kdor mej narodom živi, lahko kaj stori v ta namen; posebno bi pa opozorili naše baš sedaj mej narodom bivajoče dijaštvo, koliko dobrega lahko stori za narodno stvar, ako le nekoliko počitniškega časa žrtvuje v nabiranje menj znanih besed. Ko bi se vsi držali pravila, da je vsak dolžan storiti ne samo, kar mora, ampak kar more, koliko gradiva bi se v jednih samih počitnicah nabralo! — Pa kdor kaj piše, naj pomni, da je zapisovanje le koristno, ako se vsaka beseda zvesto zapiše, z akcentom, kakor se govori, in v kakem reku v zvezi z drugimi besedami, tako je najlažje natančno ji določiti pomen.

M. P.

— (Iz Ljubljane) se nam piše 3. avgusta: Nek mlad gospodič iz Ljubljane, kateri sicer ni plemenitaž, ali vendar vsaj hoče povsod kot tak veljati, zajahal je v torek popoldne svojega čilega belca, ter jo udaril proti Tivolskemu gradu. Je-li hotel na tem potu akvirirati za zavod, katerega zastopa, ali svetu pokazati, kako slabo da jaha, ali se otresti vsakdanjih skrbi nam ni znano; znano nam je jedino le to, da bi bil vsled svojega smešnega dozdevno aristokratskega ponosa, s katerim je hotel šetalcem pokazati „da mi smo mi“ na javni promeniadi kmalu prouzročil veliko nesrečo. Na potu, ki pelje od Šišenske strani mimo glavnega uhoda v park Tivolskega grada prijah ta vitez „ohne Furcht und Tadel“ rahlo se zibajoč na svojem konjiči ravno

nasproti rodovini, ki se je vračala domov. Kar najedenkrat spusti se vrli jezdec od imenovanega uhoda po drevoredu naprej v največjo galopado, in za las je manjkalo, pa bi bil s svojim konjem pohodil dve osobi, in morebiti še več. Vprašamo le, ali je javno šetališče pod Tivolskim gradom, kjer se proti večeru nahaja največ sprehajalcev, prostor za take produkcije, katere so le v mestnem logu ali v maneži kacega cirkusa na mestu. Dotičnemu gospodiču svetujemo, naj na kaki drugi način dela reklamira za svoj zavod, katerega zastopa, najbolje bi bilo, ko bi popolnem opustil jahanje, ter raje peš akviriral, ker to bi bilo veliko bolj uspešno in manj nevarno. Slavni mestni magistrat bi storil vsem obiskovalcem Tivolskega grada in tamošnjega šetališča veliko uslugo, ako bi sploh jahanje na onej čerti popolnem prepovedal.

— (Novi listi za železniško vožnjo.) Z naredbo finančnega in trgovinskega ministerstva z dne 1. aprila 1884 dali so se novi listi za železniško vožnjo v prodajo z utisnjenimi koleki, a kolekovina ostane neizpremenjena, kakor poprej po 1 kr. in po 5 kr. Začeniši z 1. julijem 1884 ima vsak svojo voljo, uporabljati te nove liste, a od 1. januarja 1885 naprej smejo se v naši državni polovici listi za železniško vožnjo pisati zgolj na te nove uradne blankete, tako da je prepovedano, kolekovino za vožne liste plačevati kakó drugače, in bi se prestop tak kaznovati moral po §. 20 zakona z dne 8. marca 1876 (petdesetkrat vzeta gola kolekovina). Novi listi so beli za počasno, a rudeči za hitro vožnjo. Vsak izvod, bodisi bel ali rudeč, v jedinem nemškem ali v dveh jezicah, stoji 1/2 kr. poleg kolekovine. Če se jih naroči več, je cena manjša. Ti novi listi s svojimi določili pa so uvedeni le za železniško vožnjo, ne tudi za pošto ali parobrodno vožnjo. — Ker ima nove liste tiskati le dvorna in državna tiskarna na Dunaji, je naravno, da se bode to godilo na izgubo zasebnega tiskarskega obrta.

— (Delavski red.) Trgovinski minister obrnil se je do trgovinskih in obrtnih zbornic ter do obrtnih nadzornikov s pozivom, naj povedó svojo misel, kakó bi kazalo sestaviti izvrševalne naredbe k tistim paragrafom šestega poglavja obrtnega reda, kateri se sklicujejo na trgovinskega ministra naredbe. To so §§. 74 a, 75, 94, 95 in 96 v obrtnem redu. Na podstavi teh paragrafov izrečena so vprašanja, ki so dodana ministrovemu pozivu.

— (Vabilo k slavnosti blagoslovljenja „Gorjanskega doma“), katerega je sozidalo „Bratno društvo“ v Gorjah v spomin 600letnice vladanja Habsburžanov na Kranjskem, ki bode 17. avgusta v Gorjah pri Bledu. Spored: A. Ob 10. uri slovesna sv. maša v farni cerkvi. — Po maši spreved od cerkve do „Doma“. Pred „Domom“: 1. „Lepa naša domovina“, poje Gorjanski zbor. 2. „Blagoslovljenje“. 3. „Očenaš“, poje Gorjanski zbor. 4. „Slavnostni govor“, govori gosp. profesor Fr. Šuklje. 5. „Cesarska pesem“, poje Gorjanski zbor. — B. Ob 1. uri popoldne skupni obed pri „Kaconu“. (Kdor se izmed vnanih p. n. gostov hoče skupnega obeda udeležiti, naj blagovoli to naznaniti vsaj do 13. avgusta nadučitelju g. Jos. Žirovniku v Gorjah.) Po obedu prosta zabava in „Tombola“. — C. Ob 6. uri odhod na Bled. Vožnja in petje po jezeru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. avgusta. Henrik Laube danes zjutraj ob 6. uri umrl.

Marseille 1. avgusta. Včeraj čez dan štirje, v Toulonu dva, v Arlesu dva za kolero umrli.

Carigrad 1. avgusta. Roparji ujeli in odpeljali so sina angleškega konzula v Rodostu in zahtevajo sedem tisoč funtov odkupnine.

Laugen 1. avgusta. Prvi poskusni vlak dospel danes dopoldne ob 10. uri iz Bludenza.

Razne vesti.

* (Car prosi za odpuščanja.) „Ruski Arhiv“ pripoveduje prav zanimiv dogodek iz življenja ruskega cara. Car Nikolaj je poslal jedenkrat pri vojaških vajah po svojem krilnem pobočniku knezu R., poveljniku gardske konjice generalu Penherševskemu vojašk ukaz. Car zapazi, da se njegov ukaz ni natanko izvršil in generala dobro okrega in očitno gajata. Molčec s povešeno sablo poslušal general najvišji ukor. Drugi dan prosi knez R. za ardienco pri caru in mu izpove, da je on sam pregrešek pri vajah prejšnjega dne zakrivil. Car kneza objame re-

koč: „Zahvaljujem se Ti, da si na-me zaupal. Zdaj mi je možno to stvar zopet urediti.“ Prihodno jutro pokliče car generala Penberševskega in mu reče pred vsemi poveljniki: „Jaz moram zadnjič vam storjeno krivico popraviti. V svoje veselje sem zvedel, da niste vi krivi pri grešku pri zadnjih vajah; toraj obžalujem, da sem Vas po krivici javno razžalil. Podajte mi Vašo roko in recite, da mi odpustite.“ General vesel poljubi podano mu roko. A car ga obja- in ga prisili, da izusti besedo: „odpustim“. Potem se knezu R. še jedenkrat javno zahvali za iz- poved in želi, da bi se vsakteri poveljnik v tacih slučajih po knežjem vzgledu ravnal.

* (Združenje ruskih poštnih in brzo- javnih oblastnij.) Postavo ruskega državnega sveta, po kateri se poštni in brzojavne oblasti združijo v jedno samo upravo, je, kakor se iz Petrograda poroča, car potrdil. — Po tej postavi se imata dozdani poštni in brzojavni oddelek pri ministertvu notranjih zadev združiti v jeden oddelek (departement), kateri se bo imenoval „glavna poštna in brzojavna uprava“. Predstojnika glavne uprave imenuje Najvišji carski ukaz na predlog ministra notranjih zadev v vladini senat. Ta predstojnik je tudi član ministrskega sveta. Potem bosta uradovala v tem oddelku dva višja uradnika, več poštnih in brzojavnih nadzornikov, poslovodij, in vrsta dru- zega uradnega osebja.

* (Ženska — doktor.) V Bolonji je ne- davno mlada gospica Jospina Cattani napravila iz hvalevrednim vspehom (cum laude) doktorski izpit iz medicine in kirurgije. Jeden izprašujočih profesor-jev, že bolj postaren samec, prišel je drugi dan k novejši doktorici se ženit in zdravila iskat svojemu mnogoletnemu samotarenju. Gospica si je izprosila osem doij premisleka. Vsakakor je doktorica nasto- pila pravi pot v življenji in se bode lahko ponašala s svojim prvim zdravniškim uspehom, da je starega učenjaka dolgotrajnega samskega stanu, katere mučne bolezni ne ozdravi noben moški zdravnik, popolnem osvobodila.

* (Kupčija z ženskimi lepoticami.) Indijski listi pripovedujejo, da se je zopet pričela na največji reki srednje Azije, Amu Darji, živahna kupčija z lepimi deklicami in rokinjami. Afgani- stanske ženske, katerih lepota daleč po svetu slovi radi kupujejo lehkotivci po kanatih osrednje Azije. Nobeden knez ali plemenitaž ni zadovoljen s svojim baremom, ako nima v njem, če že ne več, vsaj dveh afganistanskih krasotic. Kupci vozijo po tej veliki reki iz afganistanskega mesta Balkh vsak teden dva- krat z lepimi ljudmi napolnene ladje v kanat Khiva. Med potjo se ladja pri vsakem na obrežji leže- čem mestu ustavi in prodaja človeško blago. Kup- čija s krasoticami zdaj zelo cvetle, donosna kupcem velike dobičke in prodajalci sami se hvalijo, da jim povsod lepe deklice kar iz rok trgajo in za-nje pla- čujejo toliko, kolikor le zahtevajo.

Danes je izšla v „Narodni Tiskarni“ v Ljub- ljani VIII. številka „Ljubljanskega Zvona“ s to vse- bino: 1. Gorázd: Svetinja. Pesen. 2. Dr. I. Tavčar: Mrtva srca. Povest. (Dalje.) 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 21. Peter in Pavel. 4. J. Starč: Vinko II. in III. 5. S. Rutar: Akvileja IV.—V. 6. J. K.: Vétrcu. Pesen. 7. J. K.: Vrnitev. Pesen. 8. Svoimir: Hladila ni! Pesen. 9. Svoimir: Ljubezni želja. Pesen. 10. L. Pesjakova: Popotni spomini II.—III. 11. J. Kersnik: Gospod Janez. Novela. III. (Dalje.) 12. K. Štrekelj: Novejši pisatelji ruski. II. 13. Fr. Šumi: „Archiv für Heimatskunde“ in naše zgodovinoznanstvo. 14. K. Štrekelj: Jan Ernst Smo- ler. (Konec.) 15. Slovenski glasnik. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Oklic.

C. kr. kranjska kmetijska družba bode iz državne subvencije, ki jo je za letošnje leto prejela od sl. ministerstva kmetijstva, podelila nekoliko pod- pore v prospeh sadjereje in pa za povzdigo in zboljšanje domače ovčjereje.

1. Za napravo in vzdrževanje šolskih vrtov in d- evesnic bode dala krajnim šolskim svetom majhne zneske v denarji in darovala sadna drevesca, div- jake in cepiče, in to v prvi vrsti takim šolam, ka- tere nima jo še vrta, pa dokažejo, da so že v po- sestvu za vrt pripravnega zemljišča in da se krajni šolski svet v svoji dotični prošnji izrečno zaveže, da bode nemudoma za šolske namene pripraven vrt napravil ter ga zmirom šoli kot učni pripomoček ohranil.

2. Za zboljšanje domače ovčjereje bode družba kmetijska nakupila nekoliko ovnov in ovac lepega

ukviškega plemena na Koroškem in jih brezplačno darovala takim gospodarjem, ki v svoji po županstvu in župniku potrjeni prošnji dokažejo, da

- že več let in precejšnje število ovac redijo;
- da je njih kraj za ovčjerejo posebno ugo- den, in
- da jih je volja, dobljenega ovna, kolikor umna živinoreja dopušta, tudi svojim sosedom za pieme prepuščati.

Prošnje za podporo šolskih vrtov in za ovce potrjene od predstojnika dotične podružnice imajo se pismeno najzadnji čas do 15. dne septembra 1884. uložiti pri podpisani družbi.

C. kr. kmetijska družba kranjska
v Ljubljani 20. julija 1884.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkustva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtji kot jedino uspe- šen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (690—7)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
31. julija	7. zjutraj	740-20 mm.	+17.8°C	sl. jvz.	d. jas.	4-70 mm.
	2. pop.	739-24 mm.	+23.4°C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	740-02 mm.	+18.0°C	sl. svz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura +19.7°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 1. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	10	kr.
Srebrna renta	81	90	
Zlata renta	103	40	
5% marcna renta	96	15	
Akcije narodne banke	863		
Kreditne akcije	313	30	
London	21	55	
Srebro			
Napoli		66	
C. kr. cekini		74	
Nemške marke	9	50	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	
4% avstr. zlata renta. davka prosta	103	35	
Ogrska zlata renta 6%	122	20	
" " papirna renta 5%	92	15	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	89	50	
Dunava reg. srečke 5%	104	50	
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	25	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	50	
Kreditne srečke	105	75	
Rudolfove srečke	100 gld.	177	
Akcije anglo-avstr. banke	10	19	
Tramway-društ. velj.	120	112	
	170 gld. a. v.	215	40

Vsem prijateljem in znancem javimo tužnim srcem žalostno vest, da je naša ljuba, nepozab- livja hčer, oziroma sestra in svakinja

SOFIJA

danes ob 3 1/4. uri na jutro v Malej Nedelji na Štajerskem v 17. letu svoje dōbe mirno v Gospodu zaspala.

Blag jej spomin. (479)
V Škofjeji Loki, v 31. dan julija 1884.

Ivan Triller, c. kr. beležnik, oče. — Ivan Tril- ler, c. kr. dav. pristav, Alojzij Triller, Dra- gotin Triller, pravnik, bratje. — Eliza Reis- ser, roj. Triller, Marija Ovahte, roj. Triller, Ema Triller, sestre. — Simon Ovahte, nad- učitelj, Josip Reisser, železniški uradnik, svaka. — Emilija Triller, svakinja.

Stara, renomirana

gostilna „Pri Slavcu“

v Cirknici

se daje pod prav ugodnimi pogoji v najem. Ko bi se pa dobil gotov kupec, je tudi na prodaj. — Na drobno se poizve pri Juriju Klančar-j, posestniku v Go- renjem Logatel. (478—1)

O. k. privilegij šivalnih strojev.

Ivan Jaz,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za

vsakatero šivanje. (113—25)

6letna garancija!

Podnik brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

M. MATIAŠIČ

v Kranji

priporoča svoje veliko zalogo

porcelana, glažerije, šipe za okna, zlate rome in več drugega blaga

na debelo in drobno po najnižji ceni in poštenu postrežbi. (466—3)

Izvrstno varovalno sredstvo proti koleri.

Za one, ki boleha jo v želodci, vojake, potnike, gozdarje, ekono me in za vsako hišo, priporočamo iz- vrstno

grenčico českega gozda

(Böhmerwaldbitter)

iz lekarne pri Črnem orlu (Schwarzen Adler) v Plau-u. To je izvrstno sredstvo proti slabemu prebavljenju in pomanjkanju teka, slabemu želodcu, gnusenju, napenjanju, zgagi, podiranju itd. po užitku mastnih ali napenjaajočih jedi, na potovanji, lovu, marših, in bi tedaj ne smelo manjkati pri nobeni hiši, ker je jako pogosto rabljivo in dragoceno do- mače zdravilo. Dobiva se v steklenicah po 50 kr. pri izdelovalci: Ieka-na Fran Ullmann-ove udove v Plau-u na Českem. Zalogo v Ljub- ljani ima lekar J. pl. Trnkoczy. (452—2)

J. ANDĚL-a

novoiznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav- ljince, prešlōke, ptlōne ōrviše, sploh vse žu- želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,

v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Slišarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (230—7)

Lampijoni,

zračni balončki in ognjemeti.

Svetilnice za nošnjo na palicah po 6, 8, 10, 12, 18 in 22 kr. — Balonske svetilnice po 10, 12, 15, 18, 23, 28 in 45 kr. — Palice za lampijone po 2 gld. 100 kosov. — Sveče za lam- pijone po gld. 2.50 in 3.— za 100 kosov. — Zračni balončki po 40, 65 kr. in gld. 1.—, 1.20, 1.75, 2.25 in 3.—. Ognjemeti po originalnih fabriških cenah. — V izberah po gld. 5.—, 10.—, 20.—, 25.—, 50.— in 100.—. Pošilja se samo z vlakom za prevožno užigalnih stvari zato se prosi naročiti ob pravem času. — Transparentni emblemi za telovadna, pevka in ognjegasna društva. Velikost 58x66 cm., po 50 kr., naj- finejše 75 kr. — Transparentne slike cesarske rodovine po 45 kr. in gld. 1.—. — Darilne dekoracije za strelna društva po 8—50 kr. — Cenilniki zastoj in franko. — Društva in prekupci dobé primeren rabat.

EDUARD WITTE, Wien, VI., Magdalenenstrasse 16.

Poleg gledališča a. d. Wien.

Izhaja samo malo časa, zato se prosi izrezati. (463—2)

Kupujte s firmo
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.